

Utorok 7. týždňa v Cezročnom období: bezpodmienečná dôvera k Ježišovi

Komentár na utorok 7. týždňa v Cezročnom období. „Kto chce byť prvý, nech je posledný zo všetkých a služobník všetkých“. Nasledovať Krista je ťažké, ale len tí, ktorí sa urobia malými ako on, dosiahnu veľké veci.

Evanjelium (Mk 9, 30-37)

Ježiš a jeho učeníci prechádzali Galileou. Nechcel však, aby o tom niekto vedel, lebo učil svojich učeníkov a hovoril im:

„Syn človeka bude vydaný do rúk ľudí a zabijú ho. Ale zabitý po troch dňoch vstane z mŕtvych.“

Lenže oni nechápali toto slovo a spýtať sa ho báli.

Tak prišli do Kafarnauma. A keď bol v dome, opýtal sa ich:

„O čom ste sa zhovárali cestou?“

Ale oni mlčali, lebo sa cestou medzi sebou hádali, kto z nich je väčší. Sadol si, zavolať Dvanástich a povedal im:

„Kto chce byť prvý, nech je posledný zo všetkých a služobník všetkých.“

Potom vzal dieťa, postavil ho medzi nich, objal ho a povedal im:

„Kto prijme jedno z takýchto detí v mojom mene, mňa prijíma. A kto prijíma mňa, nie mňa prijíma, ale toho, ktorý ma poslal.“

Komentár

Pánove slová sú jasné, ale evanjelista poznamenáva, že „nerozumeli jeho slovám a báli sa ho spýtať“. Ako veľmi sa líši logika Boha, ktorý počíta s utrpením ako s cestou k sláve, od ľudskej logiky, ktorá odmieta prijať to, čo nie je žiaduce alebo čo sa nepáči našej chuti!

Keď Ježiš odhodlane smeruje ku krížu, nikto z nich sa nezľutuje nad utrpením, ktoré Majstra čaká, a nepripravuje sa ho podporiť, ale namiesto toho sa hádajú medzi sebou, sebecky hľadajúc vlastný prospech. Akí sú neohrabaní! Právom by si zaslúžili Ježišovo odmietnutie, ale to sa nestalo. Napriek ich zjavnej osobnej obmedzenosti Ježiš od nich neodňal svoju dôveru. „Aké sklamanie pre Krista. Napriek tomu,“ poznamenáva

Mons. Ocáriz, „ím zveril Cirkev, tak ako ju teraz zveruje nám, ktorí tiež upadáme do sporov a rozdelenia“ (Fernando Ocáriz, *A la luz del evangelio*, Unidad y división).

„Čo nám to všetko hovorí?“ pýtal sa Benedikt XVI. „Pripomína nám to, že Božia logika je vždy *iná* ako naša, ako to sám Boh zjavil ústami proroka Izaiáša: *Moje myšlienky nie sú vaše myšlienky a vaše cesty nie sú moje cesty* (Iz 55, 8). Z tohto dôvodu si nasledovanie Pána od človeka vždy vyžaduje hlboké obrátenie – od nás všetkých – zmenu nášho spôsobu myslenia a života; vyžaduje si otvoriť srdce, aby sme počúvali, aby sme sa nechali vnútorne osvietiť a premeniť“ (Benedikt XVI, *Anjel Pána*, 23-IX-2012.).

Ježiš je trpezlivý s nedostatkami týchto ľudí a vysvetľuje im svoju logiku, logiku lásky, ktorá sa stáva službou až po úplné sebadarovanie:

„Kto chce byť prvý, nech je posledný zo všetkých a služobník všetkých“ (v. 35). „Nenabáda vás tento Ježišov prístup k väčšej láske k nemu?“, komentuje svätý Josemaría. „Učí ich, a aby porozumeli, dáva im živý príklad. Zavolá si dieťa, jedno z tých, ktoré tam pravdepodobne pobiehali po dome, a objíme ho. Aké výrečné je mlčanie nášho Pána! Veď už povedal všetko: on miluje tých, ktorí sú ako deti. A následne dodáva, že práve detská prostota a pokora ducha sú tým, čo umožní objasť jeho i jeho Otca, ktorý je na nebesiach“ (Svätý Josemaría, *Boží priatel*, bod 102).

Boh, ktorý je skutočne veľký, sa nebojí znížiť sa a urobiť sa posledným. Ježiš sa stotožňuje s dieťaťom. On sám sa urobil malým. Na druhej strane my, ktorí sme malí, si myslíme, že sme veľkí, a usilujeme sa byť prví, pretože sme pyšní. Nasledovať Krista je ťažké, ale len tí,

ktorí sa urobia malými ako on,
dokážu veľké veci.

Francisco Varo // Photo: Etienne
Girardet - Unsplash

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/gospel/martes-
to-7/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/gospel/martes-to-7/) (09.08.2025)